

Історія Білгорода-Дністровського розпочинається з античних часів. Наприкінці VI ст. до н. е. вихідці із малоазійського грецького міста Мілету заснували на березі Дністровського лиману добре відоме місто Офіуса-Тіра. Перші описи Нижнього Задністров'я залишив Геродот, який у своїй «Історії» зазначав, що тут проживає еллінське населення.

Залишки давньогрецького міста Тіри зараз знаходяться на території міста Білгорода-Дністровського, на мисі, що частково займає середньовічна Акерманська фортеця.

В середині I ст. н.е. місто входить до складу римської провінції Нижня Мезія.

В середині III ст. н.е. місто переживає скрутні часи. Напад германського племені готів зруйнував більшу частину Тіри, площа міста значно скорочується, але життя тут не затухає. В середині IV ст. н.е. Тіра переживає ще один жахливий напад - на цей раз це була навала гунів.

З часів Київської Русі слов'яни називали місто в Пониззі Дністра побудоване на місці стародавньої Тіри, Білгородом, а візантійці - Левкополем (теж – Біле місто). Білгород відігравав роль міцного прикордонного форпоста і входив до складу Галицько-Волинського князівства. В 1214 році Білгород відійшов до Угорщини, від якої отримав нову назву - Фагер-Вар.

В середині XIII ст. Білгород переживає татаро-монгольську навалу і згодом входить до складу володінь хана Ногая. Розкопками засвідчено, що в XIII-XIV ст. місто було значним торгсвельно-ремісничим центром та портом. Через Білгород проходив Шовковий Шлях, що поєднував чисельні землі, розташовані на північ від міста, з Близьким Сходом.

Наприкінці XIV ст. Білгород входить до складу Молдавського князівства і стає його головним портом. В цей час починається будівництво великої міцної фортеці, яке, в основному, було завершено в XV ст. В цей період місто носить назву Четатя-Албе. Тоді в ньому налічувалося близько 20 тисяч мешканців.

Середньовічна фортеця збереглася до наших днів майже повністю.

Окрім залишків міста Тіри та середньовічної фортеці, в місті збереглися й інші пам'ятки: «Скіфська могила», середньовічна вірменська церква Успіння Пречистої Богородиці (XIV ст.), Ново-Грецька церква Іоанна Предтечі (XIII-XVI ст.), джерело святого Іоанна Сочавського (Нового) - покровителя Бессарабії, який загинув у місті десь наприкінці XIII ст., та інші.

Місто Білгород-Дністровський має надзвичайно багату понад 2500-літню історію, є одним із найбільш стародавніх міст не тільки України, але й світу.